

ved med de samme svære Lokomotiver, som bruges paa de andre Baner, anser jeg det for en daarlig Økonomi. Hvis det dertil kun har til Følge, at man paa disse lettere byggede Baner maa kjøre noget langsommere end paa det almindelige Banenet, kan jeg for mit Beskaffende gaa ind paa det. Men at bygge Baner, som man ikke kan færdes paa med alle de Kjoretøier, som bruges paa det almindelige Banenet i Landet, anser jeg for uhenftagsmæssigt, fordi det vil medføre, at denne Dværbane ikke opfylder den Bestemelse, den blandt Andet maatte have, nemlig til en vis Grad at overflødiggjøre et Dobbeltspor paa det Stykke af Hovedaaren gennem Sjælland, hvor vi desværre ikke have et saadant, nemlig paa Stykket mellem Roskilde og Korsør. Jeg vil altsaa fremhæve dette Punkt om Banens Konstruktion som et Punkt, der fortjener meget nøiagtig Overveielse, inden vi endelig vedtage Lovforslaget. — Endelig er der Spørgsmaalet om Slagelse Stationsflytning. Som bekendt ligger Slagelse Banegaard et Stykke udenfor Byen, ligesom Tilfældet er paa mangfoldige andre Steder rundt om i Landet. Det er jo Tilfældet i Hillerød, i Ringsted, i Sorø, i Skanderborg, saavidt jeg huffer, i Ringkjøbing og andre Steder. Slagelse ønsker naturligvis at faae Banegaarden ind i umiddelbar Forbindelse med Byen. Men det er mig ikke muligt at skjønne, at Slagelse egentlig har mere Ret til at faae dette Ønske opfyldt end saa mange andre Byer, medmindre Slagelse selv vil betale, hvad det koster at flytte Banegaarden ind til Byen. Saavidt jeg huffer, er det Noget som en Million, det vil koste. Slagelse Kjøbmandsstand har oplyst, at den Omstændighed, at Banegaarden ligger saa langt borte fra Byen, koster den c. 40,000 Kroner om Aaret, det vil omtrent svare til en Million Kroner i Kapital; forsaavidt vilde der heller ikke være noget Ubilligt i, om Slagelse selv kom til at udrede, hvad det vil koste at flytte Banegaarden. Forrige Gang, det var for, oplyste den høitærede Indenrigsminister, at ved Anlæget af Banen ned til Næstved fra Slagelse vilde det for Driftens Skyld være en Ting af stor Betydning og en Besparelse, om man kunde flytte Stationen ved Slagelse derhen, hvor den nu er projekteret at skulle ligge. Det skal jeg ikke kunne sige Noget om, jeg er ikke i Stand til at kontrollere, hvorvidt det, naar man ser meget nøie efter, forholder sig saaledes. Men naar jeg ser paa Lovforslaget, som nu foreligger, synes jeg at kunne læse mellem Linierne, at det, at Banestationen flyttes fra det nuværende Sted til et andet Sted nærmere ved Slagelse —

og saavidt jeg erindrer paa et lavere Niveau — maaste nok kan være til Fordel for Tilslutningen mellem den store Bane og Slagelse—Næstvedbanen, men at det paa den anden Side vil medføre Uanskeligheder for Tilslutningen mellem Slagelse—Børslebhanen og den store Bane. I saa Tilfælde er jeg tilbøjelig til at tro, at der ikke kan være noget Stort vundet for Staten ved at flytte Banegaarden nærmere til Slagelse og jeg tror derfor, at det vil være ret nødvendigt, at det eventuelle Udvalg, som vil komme til at behandle denne Sag, tager dette Spørgsmaal under nøiagtig Overveielse. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at slutte.

Chr. Nielsen: Jeg skal ikke forbyde mig i Enkelthederne, men henvise til mine Udtalelser ved første Behandling af denne Sag i forrige Samling. Jeg skal kun gentage, hvad jeg allerede den Gang bemærkede, at der efter min Mening i altfor mange Aar har været Tale om Anlæget af denne Bane, uden at man endnu har opnaaet noget Resultat. Der kan vel næppe paapeges noget Sted i hele Landet, hvor det er mere underligt, at en Bane ikke er anlagt end Forbindelsesbanen mellem Sydbanen og Vestbanen, den her i Lovforslaget foreslaaede. Er det derfor paatrængende nødvendigt at bygge nogen Bane, saa maa det netop være den her projekterede fra Slagelse til Næstved. Jeg hilser derfor Forslaget med Glæde, og skal gjøre Mit til, at det kan nyde saa hurtigt Fremme som muligt, saa meget mere, som det rummer en af de Betingelser, som jeg fremstillede i mit Foredrag i Fjor under første Behandling, nemlig en Fortsættelsesbane fra Slagelse Nord paa i Retning af Rallundborg. Om den i Motiverne fremstillede Retningslinie er den rette, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da jeg savner Lokalkjendskab til at dømme derom; men jeg haaber, ligesom den allerede foregaaende Taler, at denne Sag nærmere maa blive drøftet i et Udvalg, og da vil det jo kunne komme til at ligge mere klart for, hvor den skal gaa. Til den allerede sidste Talers Udtalelser vil jeg gjøre et Par Bemærkninger. Derjom jeg forstod ham ret, saa stillede han sine Betingelser for, at Staten skulde bygge Banen gratis. Jeg holdt derpaa i Fjor og holder endnu derpaa, naar jeg kun kunde søle mig overbevist om, at Hovedsagen dertil ikke kunde være militære Hensyn. Naar dette ikke er Tilfældet, saa er jeg absolut en Ven af, at Staten bygger en saadan Bane, thi det er min fulde Overbevisning, at der ikke bør lægges for store Byrder paa Landbruget ved Anlæget af Baner. — Jeg vil saa-